

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pečet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvu je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta 3 „ 30 „
 „ jeden mesec 1 „ 10 „
 Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta 4 „ — „
 „ jeden mesec 1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Jezikovne naredbe pravosodnega ministerstva.

Po „Slovenskem Pravniku“ smo ponatisnili naredbo pravosodnega ministerstva z dné 31. decembra 1882. št. 19.947, s katero je sodnikom na Slovenskem ukazano izdajati ne samo odloke, dekrete itd., ampak tudi razsodbe v slovenskem jeziku, ako je dotična uloga bila slovenska. Ob enem izreka v tej naredbi pravosodni minister pričakovanje, da se bodo sodni uradniki prej ko prej toliko naučili slovenskega jezika, „da njih slabeje znanje tega jezika ne bode nikakor zadrževalo izpeljavanja jezikovne ravnopravnosti“.

Čuditi se moramo počasnemu uradnemu postopanju, katero je prouzročilo, da je ministerska naredba z dné 31. decembra 1882. še le pol leta potem (po „Pravniku“ meseca julija t. l.) razposlana bila sodnikom, katerih se tiče. — Mnoge pritožbe so dohajale to poluletno dōbo v javnost in tudi do pravosodnega ministerstva, rekoč, da se pri sodiščih na Slovenskem ne priznava slovenskemu jeziku jednako-pravnost z nemškim itd.

Pravosodno ministerstvo je vsled teh mnogih tožeb izdalo zadnjo spomlad novo naredbo sodiščem v naši domovini, ki slove:

„Zgodilo se je, da so se slovenske uloge nemško reševale. Vsled tega se sodišča opominjajo na ukaze pravosodnega ministerstva, zadevajoče rabo slovenskega jezika, z dné 18. aprila 1882. št. 20.513 in z dné 31. decembra 1882. št. 19.947, po naredbi visokega c. kr. predsedništva višjega deželnega sodišča z dné 31. maja 1883. št. 4791.“

V tej novej naredbi se pravosodno ministerstvo sklicuje na svojo naredbo z dné 31. decembra 1882. št. 19.947, katero je „Pravnik“ razglasil in opominja sodnike na njo. Toda ta prva v novej naredbi že citirana naredba z 31. dné decembra 1882. št. 19.947 je bila od predsedništva prvostopnih sodnih dvorov, kakor čujemo, še le ob enem z drugo ravno proglašeno naredbo razposlana in sodiščem na znanje dana.

Hvaležni smo gospodu baronu Pražaku za njegovo energično doslednost, samo to se nam zdi, da svojih ukazov ne izdaje po uspešnem potu. Dr. Pražák je proglasil kot svoje načelo v izpeljavanju jednako-pravnosti pri sodiščih nadaljevanje postopanja svojih prednikov ali doslednost pravosodnega ministerstva. Prosimo torej nj. ekselenco, naj svoje naredbe, s katerimi zakone izpeljava, razglašá tako, kakor je njegov prednik dr. Glaser proglasil jezikovno naredbo za Dalmacijo, t. j. v deželnem in državnem zakoniku. Ker stanujemo Slovenci po več deželah, bil bi pač državni zakonik pravosodnemu ministru najprimernejši organ za razglas takih naredeb, kakor so gori imenovane, da bi tudi prebivalstvo, stranke, in to hitro in avtentično poizvedele, kako je postopati sodiščem.

Tako bi tudi Slovenec vedel, kar je bilo Dalmatincem razglašeno, „da se imajo pisati zapisniki v tistem deželnem jeziku, v katerem se je storilo

ustno izrecilo“, „da se imajo rešitve izdajati v tistem deželnem jeziku, v katerem se je za nje prosilo“, in „da se imajo razloke, brez kake prošnje storjene, izdajati v tistem deželnem jeziku, katerega govori stranka, ki ima razloko dobiti“.

Upamo, da bomo še doživeli tako odločnih ukazov za Slovence, kakor jih je prejšnji pravosodni minister dr. Glaser dal Dalmatincem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. avgusta.

Včeraj po noči bila je zopet konferenca **ogerskih** ministrov, v kateri je premier Tisza poročal o položaji v Hrvatskeji ter stavil pozitivne nasvete, katere je ministerski svet soglasno odobril. Takoj včeraj odpotoval je Tisza na Dunaj, da predloži kroni te ministerske ukrepe, od katerih vzprejema bode odviselo, ostanejo li ogerski ministri na svojem mestu. Vlada je vsled zadnjih Dunajskih konferenc skoro prepričana, da dobé ukrepi ogerskega kabineta Najvišje potrjenje. Ti sklepi so baje zelo daleč sezajoči ter energični; o podrobnostih pa se hrani sedaj še stroga tajnost.

V zadnjem shodu **hrvatskih** deželnih poslancev, ki je imel bolj značaj prijateljskega razgovora, poudarjala se je od narodne stranke želja, da naj bi opozicija ne samo v tem vprašanju, v tem neposrednem povodu zjedinenja, zavzela stališče narodne stranke, nego da naj bi sploh v vseh vprašanjih javnega blagostanja ne stala tako ostro nasproti. Glede sabora se je ukrenilo, da ga sicer prezident sme postavno sklicati, ker pa sedaj ni prave vlade, nego samo administracija, se more sabor sklicati še le po imenovanju novega bana in po sporazumljenju narodne stranke z njim in njega vlado. Iz opozicijskih poslancev obljubil je dr. Vojnović v imenu neodvisne stranke, da bode nje glasilo na prebivalstvo pomirujoče uplivalo. Član stranke prava Fr. Folnegović pa je dejal, da nema upliva na svojo stranko. V tem shodu se ni storilo nobenega določnega ukrepa.

O **protižidovskih** izgredih piše se iz Zala-Egerszega naslednje, v marsikakem oziru pretirano poročilo: Polkovnik knez Liechtenstein

LISTEK.

Klara Milič.

(Ruski spisal J. C. Turgenjev, poslovenil J. P.)

(Dalje.)

XVI.

Aratov dobil je svojega sangviničnega prijatelja doma. Govoril je malo z njim, pokaral ga, da je čisto pozabil njega in teto, — poslušal nove pohvale zlate ženske, kneginje, od katere je Kupfer ravnokar dobil novo kapo, prešito z ribjimi luski-nami. . . Usel se je pred Kupfra, pogledal mu v oči, in povedal mu, da je bil šel v Kazan.

Ti si šel v Kazan? Po kaj?

— Da bi zbral material o njej . . . o Klari Milič.

— O tej, ki se je otrovala?

— Da.

Kupfer zmajal je z glavo. — Lej, kako si ti čuden in prikrit človek! Tisoč vrst prehodil si sem

in tja . . . pa zakaj? A? Ko bi že bil kak ženski interes!! Tedaj bi razumel vse! Vsake neumnosti! — A da bi samo material nabiral, kakor govore pri nas — učenjaki . . . Dragi moj! Za to je statistični komitet! — No, ali si se seznanil s starko in sestro? Ne res, da je čudovita deklica?

Čudovita, — pritrdil je Aratov. Ona mi je povedala mnogo zanimivega.

— Ali je povedala, kako se je otrovala Klara?

— To je — kako misliš?

— Na kakšen način?

— Ne . . . Bila je preveč otožna . . . Nesem se upal jo preveč popraševati. Ali je bilo kaj posebnega?

— Se ve, da je bilo. Pomisli: morala je ravno tisti dan igrati — in je tudi igrala. Vzela je steklenico strupa seboj v gledališče, in izpila ga pred prvim dejanjem — pa vender je igrala ves prvi akt. S trupom v sebi! Kaka trdna volja! Kak značaj! Pravijo, da s tako živostjo in s takim čuvstvom še ni igrala nobene role! Občinstvo ni nič sumilo, rokoploskalo je in klicalo . . . Ko je palo

zagrinjalo, pala je tudi ona na odru. Krč . . . krč . . . in čez jedno uro je že umrla! Ali ti jaz nesem pravil tega? In v časnikih je že tudi bilo.

Aratovu so kar roke otrpnele in nekaj mu je zatrepetalo v prsih.

— Ne, ti mi nesi pravil, — odgovoril je nazadnje. Ali ne veš, kaka je bila tista igra?

Kupfer se je zamislil. — Imenovali so mi to igro . . . V njej nastopi mlada goljufana deklica . . . Mora biti kaka drama. Klara bila je rojena za dramatične role . . . In njena vnanost . . . No, kam pa ti? — rekel je Kupfer, pretrgavši svoje pripovedovanje, ko je videl, da je Aratov vzel kapo?

— Meni je slabo, — odgovoril je Aratov. Z Bogom . . . Pridem drugokrat.

Kupfer ga je ustavil in pogledal mu v obraz. — Kako si nervozen . . . pobledel si, kakor glina.

— Meni je slabo — ponovil je Aratov, in iztrgal si roki, za kateri ga je držal Kupfer. Zdaj mu je bilo jasno, da je prišel h Kupfru samo zato, da kaj izve o Klari.

— „O neumnjej, nesrečnej Klari“ . . .

javlja vsaki dan cesarju telegrafsko najnovejšo do-
godke. V torek večer plenilo je baje nad sto obo-
roženih kmetov židovska stanovanja v Berezenze;
tako tudi v krajih Udvashej, Legra, Atad.
Vsa Zala je podobna velikemu torišču tisočernih
roparjev. Občinski predstojniki in sodniki zahtevajo
povsod nujne vojaške pomoči. Ako se to početje z
vojaško silo ne bode hitro ukrotilo, se bodo mogli
ti izgredi potem le še s topovi udušiti. V Zala-Lövö,
kjer je ognjišče vseh nemirov v komitatu, storile so
se najstrožje naredbe, da se preprečijo ponočni ne-
miri. Cel eskadron konjnikov je prišel tja, in po noči
prideti iz Sopronja (Oedenburga) še dve kompaniji
pešcev. Suemeghski sodnik poročal je podžupan-
skemu uradu v Budapešto, da so se izgredi vršili
tudi v krajih Suemegh, Seurie in Tuneske
Szent Peter; sodnik zahteva vojakov, da bode
mogel uspešno ustaviti se tem nemirov.

Vnanje države.

Oficijozni dopis iz **Belgrada** v „Pol. Corr.“
naglašja, da so se prijateljski odnosi Srbije z
Avstro-Ogersko po zadnjem boravku kralja Mi-
lana na Dunaji le še bolj utrdili. Visoko ceni tudi
podelitev malega orlovega reda grofu Kalnoky-ju ter
nekako obljubljuje jednake dokaze najboljših odnošaj-
jev, ko bode kralj bival v Homburgu pri manevrih
nemške vojske. — V torek izročil je nemški posla-
nik grof Brag srbskemu ministru-prvomestniku Pi-
ročancu veliki križ rudečega orlovega
reda ter je pri dotičnem nagovoru poudarjal, da je
to odlikovanje od strani nemškega cesarja dokaz
onih prijaznih razmerij med Nemčijo in Srbijo, katere
je umel Piročanec ohraniti in pospeševati.

Ruski zastopnik v **bolgarske** prestolnici,
državni svetnik Jonin, dejal je deputaciji Bolga-
rov, katera ga je pozdravila, da bosta ruska gene-
rala na naročito željo carja vsaj še dve leti ostala
v Bolgariji, sicer bi se dežela zopet izročila opasnim
in dolgotrajnim strankarskim bojem. Jonin končal
je svoj senačni govor z besedami, da bode Rusija
vsako strankarsko delovanje Bolgarov za odstavljenje
ruskih uradnikov in častnikov smatrala kot direktni
upor proti Rusiji in nje vladi.

„Mosk. list“ piše, da na **Ruskem** in v
Nemčiji nikdo ne želi vojne. Rusija da nema inte-
resa napasti Nemčijo; Nemčija pa da ne more imeti
v mislih presnove historične Poljske ter na-
mestu mogočnega soseda ustvariti si slabega. Nem-
čija da mora v poljskih patrijotih uvideti samo so-
vražnike, kateri sejejo razpor med Nemčijo in Rusijo.
Interesi Ruske morajo se obračati samo na to, da
se bolj nategnejo vezi zgodovinskega prijateljstva z
Nemčijo. Nasproti nemške politiki, katera je Av-
strijo izključila iz nemške zaveze ter jej odkazala
pot v izhod, zamore Rusija ostati mirna; Avstrija
je s tem prej oslabila nego se ojačila ter si nako-
pala sovraštvo balkanskih narodov. Na tem da ne
spremeni ničesar prijateljstvo s Srbijo.

Vlada **francoske** republike ima zabeležiti
velik uspeh. Tongkingsko vprašanje, v kolikor
zadeva razmerje Francije z Anamom, je rešeno.
Cesar Anamski je v 25. dan t. m. podpisal prelimi-
narije pogodbe, katere mu je predložil francoski po-
verjenik Harmann, in s temi je priznal protektorat
republike. Ob jednem odstopi Anam Franciji pokra-
jino Bigne-Thuan, ležečo ob Cochinchini, ter
dovoljuje trajno zasesti trdnjave Thuanan, progo
Vigne-Kona in mesta v tongkingski delti. S tem
se nabajajo v francoskih rokah vsi znamenitejši do-
hodi od morja k glavnemu mestu Hué ter v notranje
anam-tongkingske dežele, in Francija je zares gospo-

dar situacije. Vprašanje je le še, kaj bode Kitaj k
temu rekel.

Dopisi.

Iz Kroke 30. avgusta. [Izv. dop.] Pravda
zoper Kronniške „gospode“ vršila se 27. avgusta.
C. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici je izmed ne-
številnih nepostavnosti porabilo v zatožbo jedino le-
to, da „gospodje“ plačujejo kovače z viktualijami
mesto z denarjem. V vseh drugih točkah se je ko-
vačem dal svet, posebej tožiti pri kazenski sodnji,
kar pa kovači ne bodo ubogali, ker vedo, da je čas
zlato; časa pa bi zamudili obilo in bi tudi kazensko
sodnijo Radovljiško najmanj jedno leto dolgo oku-
pirali zase, kar bi pa za cel okraj utegnili imeti
slabe nasledek.

Vsled zgoraj omenjene zatožbe je bilo obso-
jenih pet „gospodov“, med njimi oče župan, na 10 gl.
globe, oziroma 2 dni zapora. Dva „gospoda“ pa sta
bila zaradi pomankanja dokazov nekriva spoznana.
Trije naznanili so pritožbo na višjo instanco. (Ostale
stavke dopisa morali smo z ozirom na drž. pravdni-
štvo izpustiti, akoravno se slagamo z nazeri gosp.
dopisnika. Uredn.)

Iz Smolnika, 28. avgusta. [Izv. dop.] Kje
je pa to? Tvojo zvedavost hočem takoj utešiti, ljubi
čitatelj. Smolnik je občina na severovzhodnem rebru
s temnim smerečem in borovjem obraščenega Po-
horja, jako obsežna, če tudi ne jednako obljubena.
Nekdaj je na široko slovela zaradi svojih korenja-
ških posestnikov, naročito zavoljo njihove narodne
zavednosti. Kakor mogočna stebila smereč in borov,
tako krepko so stali tukajšnji kmetje: Hleb, Gri-
zold, Lamprecht in drugi, a teh ni več; mlajši so
nastopili; vendar tudi ti priznajo, da so slovenske
korenine. Pa o tem drugokrat, danes samo nekoliko
besedij o razgledu, ki se ti odpira od tod. Daleč
tja do Ogerskega vidiš. Drava, Pozrnik, Slovenske
Gorice, Maribor ti je na ogled. „Prid' vrh planin,
nižave sin,“ in zagledal boš marsikaj veselega in
tudi — tužnega. Pod teboj na vznožji Pohorja leže
Ruše. Nekdaj so Rušanje imele svojo Čitalnico: zdaj
pa imajo veliko kopo nemškutarjev. Nekdaj so bili
tukajšnji učitelji svojega naroda vroči ljubitelji: a
zdaj so najemniki in plače prejemniki.

Meseca marca umrl je Ruški nadučitelj I. Koc-
mut. Mož bil je jeklenega značaja. Oh ta stara šola
zaničevana je pač narodne in značajne učitelje
vzgojevala! Res neso s toliko raznovrstno
šaro napolnjevali si svojih glav, a srce bilo jim je
čudno krepko do zadnjega izdihljeja za
svoj narod. Ž njim so v tesnej zvezi ži-
veli, za njim so delovali, ž njim se veselili
in žalovali. Blagor jim in vječnaja pamjat!

Zdaj imajo Ruše novega, mladega nadučitelja.
Čudno je to, da dandanes redkokrat nahajamo ono
navdušenost za pouk, kakor je vzplamtela v prvih
časih nove šole. Vse gre nekako po geslu: „laissez
faire, laissez passer“.

Povsod pogrešamo ono neogibno potrebno prož-
ljivost in elasticiteto, ki ste krepili nekdanje naše

šolnike. Novi nadučitelj — to slišim en passant —
je izpodrnil veliko starejšega in izkušenejšega, a
narodnega kompetenta. Med ljudstvom je govorica,
da je moledoval od Poncija do Pilata in Bog zna s
katerimi sredstvi je ude okrajnega šolskega sveta
nemškutarskega do solz ganil, da so a priori
vsi od nadzornika do duhovnega zastopnika gla-
sovali zanj. Čul sem govoriti o petletni liaisoni,
katera bi bila glavni motiv za one gospode. To bi
torej bili novi razlogi, je-li kdo sposoben, ali ne.
In ljudstvo se ni varalo. Kajti te dni zapel je g. L.
Bogu „Himnu“ sladko pesnico. No, to ni zgodovinske
važnosti. Bolj zanimljivo je naslednje. Po smrti I.
Kocmuta bil je dlje časa poludnevni pouk na dvo-
razrednici. Da takšno neredno poučevanje nikakor
ni uspešno, to vsakdo zna. Zdaj je pa novi nadučit-
elj dobil celo dopust za teden dni, da se vozi po
svetu s svojo ženkico, otroci pa doma brez šole hop-
sasajo. Kdo mu je neki dal dopust? Ima li šolska
gospodstva oblast krajšati šolski pouk zaradi ženitve?
Zakaj ni g. učitelj še 14 dni počakal do počitnic,
če hoče medene tedne na potovanju uživati?

Naravno je torej, da je med ljudstvom velika
razburjenost in da se posestniki, skoraj neznosno
obloženi s šolskimi bremenmi, nevoljno vprašujejo: za-
kaj se zaradi take zasebne zadeve šolski pouk krči,
zakaj se daje učiteljem dopust zavoljo ženitovanj-
skega potovanja?

Kako se ujema to ravnanje z ukazom dežel-
nega šolskega sveta, danega 4. februarja 1870
oddel. II. §. 40? To je tužen razgled iz Pohorja.

Iz Kobarida 28. avg. [Izv. dop.] Pretečeno
nedeljo v 26. dan t. m. priredila je Kobaridska
Čitalnica veselico, kakeršnih ne nahajamo mnogo po
Slovenskem. Ni zdaj prvič, da so se vrli Kobaridski
narodnjaki tako obnesli; razum za domače, res idi-
lične zabave, izvrstne pevske moči, pravo navdu-
šenje za narodno stvar in pred vsem narodni ponos
naših Kobaridcev slujejo že davno po naši deželici,
posebno pa, odkar je plemeniti gospod vitez Klodič
odgojil tako lepo število narodnih učiteljev in učitel-
jic. Ti ljudski učitelji, kakor so mladi, pokazali
so baš v nedeljo, da imajo dozorel duh, kar se do-
staje resne volje, pridnega delovanja, narodnega
moštva; pokazali so, da ne umejo samo otrokom
bistriti um, blažiti srce, ampak tudi odraslemu
ljudstvu. — Razposlana vabila neso ostala brez
uspeha; od vseh strani naše dežele sestalo se je
priprosto ljudstvo in inteligenca naša, domača in
tuja, v Žganovi dvorani, da se poblaži, pouči in
zabava. Šteli smo nad 270 ljudi, lepo število po-
slušalcev; Kobarid jih v Žganovi dvorani toliko še
ni vkupe videl. Veseli smo neizrekljivo take ude-
ležbe, veseli smo posebno mogočnega števila gospij
in gospič, žen in deklet. Vaše zanimanje za narodne
stvari, slovenske žene in dekleta, nam je porok, da
pridejo tudi za nas še boljši časi; v vas je stav-
ljeno naše upanje, ve prve odgojiteljice slovenskih
otrok! Slišale ste troje izvrstnih slovenskih pesnic:
Ipavčevo „Večernico“, Volaričevo „Zvezdicam“ in
Lebanovo „Sladko kislico“; ali vam ni srce od
radosti kipelo, ali ste prepričane, slovenske gospe,
da imamo tudi mi glasbo in pesni, ki človeka oča-
rajo, ki mu govore iz srca, ki mu tolmačijo in iz-
ražajo notranje občutke? In ti, slovenski kmet, ki
si čul krasni govor ljubeznivega našega pesnika-
govornika „o stanovih“, so te li uverile njegove
zlate besede, da se ti bo s časom godilo bolje, da
neso še izumrli, ampak da se komaj rodijo, ki te
bodo zagovarjali pred „omikanci“, ki te bodo pri-
poznali za brata, ki bodo s teboj občevali kakor
s prijateljem? — Vesela igra „Nemški ne znajo“
igrala se je prav dobro; gg. učitelji in učiteljice
pokazali so tudi tu, da imajo razum in talent za
dramatično predavanje. — Nekaterim gg. gostom
iz Tolmina ta igra ni bila po volji; zakaj, ne vemo.
Kdor z nami čuti za narod, kdor ima srce zanj —
in to bi morali imeti tudi gg. uradniki — se mu
bo ta igra gotovo zdela poštena in primerna; to pa
smelo trdimo, da ni bila izbrana „ostentativno“,
kakor se nam je očitalo in zabranjemo se proti
obdolžitvi, da smo hoteli ž njo žaliti nekatere go-
spode. Kdor ima čisto vest, ne more se ob nji

Vender se je, prišedši domov, malo pomiril.

Kako je umrla Klara, to ga je zelo pretreslo...
da je igrala „s strupom v sebi“, kakor se je Kupfer
izrazil, to se mu ni zdelo ničemur podobno, pre-
drzno in neumno. Sedé pri kosilu s Platošo spomnil
se je njenega ponočnega prihoda, spomnil se njenega
kratkega korzeta in ponočne čepice s širokim trakom
(in čemu trak na ponočni čepici), njene smešne po-
dobe, ki je, kakor zvižganje mašinista v fantastičnem
baletu, vse prikazni zdrobila v prah! Napeljal je na
to, da je z nova začela pripovedovati, kako je po
noči zaslišala krik, poskočila po konci, in da ni
mogla hitro najti niti svojih, niti njegovih durij itd.
Zvečer je igral ž njo karte, potem pa odšel v svojo
sobo, malo žalosten, pa še zadosti miren.

Aratov ni mislil na prihodnjo noč in se je tudi
ni bal: bil je prepričan, da jo bo preživel, kolikor
se da, najbolje. Misel na Klaro se je vzbudila v
njem, pa on se je brž spomnil, kako se je ona
umorila, in to se mu je gnjusilo. In to grdo de-
janje zamorilo je v njem vse druge spomine na njo.

Pogledal je v stereoskop in zdelo se mu je, da se
obrača na stran, ker jo je sram. Ravno nad stereo-
skopom visela je fotografija njegove matere. Aratov
jo je snel z žeblija, dolgo jo ogledaval in skrbno jo
spravil v miznico. Zakaj je to storil? Ali za to, ker
se ne spodobi, da bi bila ta fotografija blizu te
ženske... ali iz kakega družega vzroka — tega
še sam Aratov ni dobro vedel. Materina fotografija
oživila je v njem spomin na očeta... katerega
je videl umirati v ravno tej sobi in na ravno tej
postelji. „Kaj misliš o vsem tem oče?“ obrnil se
je v mislih k njemu. Ti si vse to razumel; ti si
tudi veroval v Schillerjev svet duhov. — Svetuj mi!

— Oče bi mi svetoval pustiti vse te neum-
nosti, — spregovoril je Aratov glasno in vzel knjigo
v roke. Čital ni dolgo, čutil je neko težo po vsem
telesu in poprej kakor po navadi, ulegel se je v
posteljo, trdno prepričan, da bo hitro zaspal.

To se je tudi zgodilo... a neso se mu
uresničile nade na mirno noč.

(Dalje prih.)

spodtikati. Kobaridskim narodnjakom niti na um ni prišlo, da bi utegnili koga „pikniti“.

Po besedi imeli smo krasno domačo zabavo: umetalne ognje in ples. Kobaridska Čitalnica povabila je Tolminsko godbo, da bi pri plesu svirala. Ponudbo so sprejeli in reči je, da so Tolminci veliko pripomogli v to, da smo uživali prijeten in krasen večer. Plesali smo na planem od ranega jutra; še le zdaj si mogel opaziti, koliko število odličnih gostov je bilo prišlo. Posebno Tolmincev je bilo mnogo, tržanov in gospodov. Hvala vsem! Tn pa ne morem, da ne bi izrazil jedne želje: Združeni ste bili zopet jedenkrat pri srčni veselici Tolminci in Kobaridci! Dolgo let že tekmuje v gospodarskem oziru na političnem pozorišču in drugod; začnite v prijaznosti tekmovati tudi na polji narodnega razvoja, narodnega delovanja! 26. dan t. m. videl vas je združene pri domaci zabavi, čutili ste se vsi sinovi jedne dežele, sinove istih gora, po katerih stegajo lakomne roke naši skupni sovražniki. Pokažite, da vam je spomin dra. Lavriča še živ, delajte v to, da bomo ponos majke Slave, da bomo vredni slovenskega imena! Močij ne manjka, nekje jih je več, nekje manj; ali resne volje je treba in pravega poguma. Slovenci si jedino le opomoremo, če začnemo spoštovati sami sebe, če se jamemo ceniti in če smo složni.

H koncu par besed našim vrlim učiteljem in učiteljicam.

Ni je še bilo veselice v našem prijaznem Kobaridu, pri kateri bi se bili držali bolj možko, kakor pretečeno nedeljo. Spolniti ste svojo nalogo v zadovoljnost vseh navzočih; lahko ste ponosni in mi z vami. Ne vem, ali so kje na Slovenskem učitelji tako narodni, tako zavedni, tako pridni, kakor ste vi. Vsekako ste lahko vsem v izgled. Ohranite v sebi ves čas svojega življenja ta narodni ponos, te svete čute za našo stvar, to navdušenje za pouk in poblajitev našega ubogega naroda! Vi ste mogočni: v rokah imate našo nežno mladino, odgojujte jo za poštene, značajne može, pridne gospodinje! Nikdar pa ne pozabite moža, ki vas je za to naredil, kar ste, ki vam je dal priložnost, da ste se izučili, moža, ki smo mu vsi Slovenci, posebno vsi Gorjani dolžni spoštovanja in zahvale, viteza Klodiča!

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 27. julija.

G. župan Grasselli naznani, da se je 18. t. m. z deputacijo poklonil g. deželnemu predsedniku baronu Winklerju s prošnjo, da blagovoli Nj. Veličanstvu presvitlemu cesarju sporočiti najsrčnejše čestitke Ljubljanskega mesta k rojstnemu dnevu. Še isti dan prišel je telegram od generalnega pobočnika F. Z. M. Mondel-a, v katerem Nj. Veličanstvo izreka zahvalo za čestitanje.

Isto tako izrazil je g. župan 23. t. m. o priliki rojstvenega dne prestolonaslednika nadvojvode Rudolfa g. dež. predsedniku najsrčnejša voščila, na kar je brzojavno odgovoril grof Bombelles, da se cesarjevič Rudolf za čestitko zahvaljuje in sporoča Ljubljanskemu mestu svoj pozdrav.

Sporočilo županovo odobri se z živahnimi živoin slava-klici.

V imenu šolskega odseka poroča profesor Šuklje o dotacijskem računu realkega vodstva za 1882 l. Stroškov je bilo 1760 gold. 21 kr., dohodkov pa 1662 gld. 97 kr.; tedaj primanklaja 97 gld. 42 kr. Poročevalec opomni, da je pri tolikej svoti presežek precej velik in da bi se pri nakupovanju knjig dalo marsikaj prihraniti.

Poročevalec nasvetuje, da se dovoli primanklaj z opombo do vodstva realke, naj v bodoče varčno ravna z dotacijo, čemur zbor pritrdi.

Za modelsko šolo položeni dotacijski račun je prekoračen za 20 gold. 19 kr. Poročevalec profesor Šuklje nasvetuje, da se privoli primanklaj z dostavkom, da se vodstvo šole opozori, da v bodoče določene dotacije ne prekorači.

Dovoli se g. nadučitelju Andreju Praprotniku 100 gold. stanarine, kakor prejšnja leta in pritrdi se, da g. mestni učitelj Žumer opravlja službo c.šk. okrajnega šolskega nadzornika za okraj Kamniški s

postavno določenim pogojem, da normalno-šolski zaklad plača nadomestovalnega učitelja.

Ustanova na obrtnej šoli v Gradci v znesku letnih 250 gld. podeli se knjigovoznemu učencu Rajku Šleipahu, rodod iz Ljubljane. Računi vodstev Ljubljanskih mestnih šol za leto 1881/2 se odobre in kot zastopnika mestnega odbora v šolski odbor za obrtno nadaljevalno šolo volita se gg. mestna odbornika Klein in Pakič. Na predlog g. župana izreče se dosedanjim zastopnikom mesta v tem odboru za njih delovanje zahvala.

Mestni odbornik g. Hribar vpraša g. župana, mu je li znano, da se g. Korzika, — kateremu je mestni zbor 22. maja t. l. dovolil pot preložiti na Vrtači proti temu, da odstopi štiri metre, stavbena družba kranjska pa tri metre za nov pot, ki bode potem sedem metrov širok in da postavi na zidani temelj železno ograjo, — tega sklepa ne drži, ampak namestu železne ograje zida zdaj visok zid, kakeršnih je Ljubljanska okolica itak prebogata. Kdo mu je zato dovoljenje dal? in hoče li mestni stavbeni urad nepravilno zidanje takoj ustaviti?

Gospod župan odgovori, da se je g. Korzika naznanil sklep mestnega zbora, da pa magistrat oziroma stavbeni urad ne ve zato, da Korzika po svoje zida, da pa bode takoj potrebno ukrenil, da se daljno nepravilno zidanje zapreči. Mestnemu 70 let staremu stražniku Janezu Izancu, kateri služi že 44 let pri mestu, dovoli se zaradi bolehnosti 20 gld. podpore in potem seja sklene.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Velike Poljane v Kočevskem okraju 200 gld. za zgradbo šole.

— (Deželni zbor kranjski) snide se v 17. dan septembra k prvi seji.

— (V Šmarji pri Jelšah) osnovala se je te dni tudi krajna skupina nemškega „Schulvereina“. Načelnikom izbran je c. kr. pristav Rothschild. Perovodja bil je znani Gertscher. Vidno je, da imajo nekateri gospodje veliko prostega časa, vidno pa tudi, da tamošnji narodnjaki preveč roke križem drže. „Tagespost“ z radostjo objavlja, da se je videlo veliko črno-rudeče-žoltih zastav, kakor da bi bile Šmarije mali Frankobrod.

— (Iz Zagreba) se nam piše v 30. dan t. m.: Današnja Agramerica priobčuje pod naslovom „Zur Situation“ članek, ki je vse pozornosti vreden. Odločno poudarja, da so bili odstranjeni grbi z ozirom na §§. 56., 57. in 62. nagodbe nezakoniti, ker je jezik vseh uradov, avtonomnih kakor vkupnih, izključno le hrvatski. „Grbi z magjarskimi in hrvatskimi napisi se ustavnim potom v Hrvatske ne morejo izobesiti in dežela je pripravljena prenašati vse možne posledice svojega upora. Grbi z magjarskimi napisi so prelom ustave; narod je tako živo preverjen, da ima prav, da bode prenašal vse neprilike, vse groznosti, vse škode tega boja za pravico. Naše stališče je silno, ker je na zakon oprto. Zakon nam pa ne more nalagati nezakonitega čina. Zakon more samo zahtevati, da se kaznujejo izgrezniki, v ta namen pričeta je že kazenska preiskava. — Zakon ne zahteva od nas, da odobrimo nezakonit čin s tem, da ga ponavljamo. Vse kar se more zgoditi, da se popravi protizakoniti čin, je to: da se zopet razobesijo grbi, a brez napisov. To bi se izvelo brez sile. Ko bi se pa hotelo več, bilo bi le proti soglasnej volji naroda.“ Konec članka pa slove: „Jeli gospodom v Budimpešti na tem, da je državni emblem, vkupni grb, pod zaščito prebivalstva, pod zaščito spoštovanja in ljubezni naroda hrvatskega, ali pa pod zaščito bajonetov: „v tem jim prosta volja!“ — Izjavi narodne stranke pridružili so se poslanci: grof Ivan Drašković, Štefan Barlovič, Anton Zindl.

— (Vsem p. n. pevcem „Notranjske slavnosti“) v nedeljo 2. septembra bodi v oznanje, da bode skupna vaja ob dveh popoldne v Čitalnici. Za bližnje in taiste pevce od južne strani je to lahko, ali težje bode za one od severa, ker je zveza bolj nepripravna. Zatorej se apelira na zadnje p. n.

gospode, da pridejo po mogočih razmerah zjutraj v Postojino.

— (Imenovanje.) G. Štefan Kafol, knezoškojijski svetnik in tajnik v Gorici, imenovan je častnim korarjem.

— (V loterijo) na Starem trgu ulomil je preteklo noč neznan tat. Ker razen jednega noža in jednega dežnika ni našel ničesar, kar bi bilo posebne vrednosti, hotel se je okoristiti na drug način: upisal si je namreč v zapisnik dve terni.

— (Potovalni učitelj g. E. Kramar) predava o kmetijstvu: 8. septembra v Ratečah na Dolenjskem; 9. septembra v Boštanji in 16. septembra v Starem trgu pri Loži.

— (Narodna Čitalnica v Škofji Loki) priredi dne 2. septembra 1883 v svojih prostorih Veselico. Program: 2. Iv. pl. Zajc: „U boj“. 2. Jos. Fabian: „Prošnja“. 3. J. Hajdrih: „Petelinčkova ženitev“. 4. Ženski jok. Veseloigra. Osobe: Dagarin. Lucija, njegova žena. Albert Podvinski. Klotilda, njegova žena. Kilijan, sluga. 5. Gluh mora biti. Burka. Osobe: Domoiseau. Eglantina, njegova hči. Placide. Bonifacij, sluga. 6. Ples. Ustopnina: za ude 20 kr., z rodbino 40 kr., za neude 40 kr., z rodbino 80 kr. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. V obilno udeležitev najuljudneje vabi Odbor.

— (Vabilo k besedi,) katero priredi Bovška narodna Čitalnica v nedeljo 2. septembra na „Pošti“ ob 1/2 8. uri zvečer. Vspored: 1. Hajdrih: „Slava Slovincem,“ moški zbor. 2. Govor. 3. Leban: „Slovo od domovine,“ mešan zbor. 4. Deklamacija. 5. Flajšman: „Citir,“ moški zbor. 6. „Blaznica v prvem nadstropji,“ igra. 7. Kocijančič: „Spoved,“ moški zbor. Po besedi ples. — Ustopnina k besedi 20 kr., k plesu za moške 80 kr. — K obilni udeležitvi vabi uljudno odbor.

— (Razpisana je služba) stavbenega praktikanta v Kranjske. Adjutum 600 gld. Prošnje do 22. septembra na c. kr. dež. predsedstvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. avgusta. Odbor razstave dal je županu povodom veselega dogodka, ki se pričakuje v cesarjevičevi obitelji, deset tisoč dnevni, deset tisoč pa večernih nstopnic za ubožnejše ljudstvo na razpolaganje, izražujoč mnenje, da bi bil dan krsta najpripraviši za slavnost.

Dunaj 31. avgusta. Kalnoky imel je včeraj z Bismarckom konferenco ter bil pri obedu v kneževe obitelji. Razen kratkega sprehoda državni kancelar ni zapustil hotela. Konferenca se je nadaljevala.

Balassag-Gyarmath 30. avg. Tukajšnji batalijon brambovcev, hoteč oditi k vajam v Košice, dobil ukaz, da ostane tu, ker je pričakovati izgredov.

Söjtver 30. avgusta. Nad 400 tujih dobro oboroženih mož ropalo in uničevalo je od polnoči do 3. ure zjutraj imetek židov.

Cetinje 30. avgusta. Sopra sultanova poslala je kneginji Črnogorci v dar garnituro dijamantov v vrednosti 200.000 gld.

Kodanj 30. avgusta. Ruski car in carica došla danes dopoldne. Ljudstvo ju je živahno nazdravljalo.

Berolin 30. avgusta. „Nordd. Allg. Ztg.“ misli, da je zaslužila s svojim zadnjim člankom zahvalo vseh prijateljev miru, tudi francoskih. Primerno opomni jeden iz velikih listov Pariških, da bode ostro pisarenje proti nemškemu časopisju prenehalo z uzroki vred, zaradi kojih je nastalo.

Narodno-gospodarske stvari.

Cesarjevič Rudolf-ovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer.

To društvo je imenovalo sledeče gospode kot svoje poverjenike:

Fran Žiher, nadučitelj v Wurmbergu; Dragotin Huber, posestnik v Ljutomeru; Ivan Ramuta, posestnik pri sv. Martinu pod Wurmbergom; Miha

Korošec, župnik in Ant. Vidovič, nadučitelj v Cir-
kovic; Miha Nerat, nadučitelj, Henrik Kalman,
ravnatelj vino- in sadjerejske šole, in dr. Ferd. Do-
minkuš, odvetnik v Mariboru; Josip Klopčič, učitelj
v Št. Petru v Savinjske dolini; Matija Arzenšek,
župnik v Grižah; Anton Šibal, župnik in Tomaž
Drnajač, nadučitelj v Sevnici; T. Ogorevec, posest-
nik v Pirzenbergu pri Brežicah; Avgust Hecelj,
kaplan na Bizeljskem; Fran Šorn, nadučitelj pri
sv. Jurji pod Tabrom; Luka Kožuh, nadučitelj pri
sv. Martinu na Paki; Ferdinand Roš, posestnik v
Hrastniku; dr. J. Serbec, odvetnik in Mih. Vošnjak,
inženir v Celji; Josip Kombah, župnik pri sv. Vidu
pošta Slovenji Gradec; Miha Lentošek, župnik v
Makolah; Martin Satler, župnik v Monspergu; Ant.
Balon, župnik in Ig. Cizelj, nadučitelj na Vranskem;
Peter Fridav, oskrbnik v Norščencih; Anton Dragar,
živinozdravnik v Št. Jurji pod Tabrom.

O društvenem delovanju. O Najvišjem pohodu
cesarjevem bil je društveni vrt cesarjevitine Štefa-
nije prav lepo okinčan z raznimi zastavami (nad 60),
uhod pa z mičnim portalom, grbom, venci in napisom.
Presvetli cesar se ni peljal naravnost proti kolo-
dvoru, ampak okoli Štefanijnega vrta. Ograja vrtu
je na novo rujavo-sivkasto pobarvana. Zasajena dre-
vesa prav lepo rastejo, ker se marljivo snažijo in
oskrbujejo.

Društveno ravnateljstvo je mej drugim dopi-
sovanjem odposlalo tudi prošnjo „centralnemu od-
boru kmetijske družbe v Gradec“, da nastavi slo-
venskega jezika po polnem zmožnega potovalnega
učitelja, kateri bo zmožen kmetisko prebivalstvo v
umevnem domačem jeziku s sadjereji (in kmetijstvu
v obče) uspešno poučevati. Da bi se pa s tem po-
učevanjem prej ko prej začeti moglo, naj pa
slavni centralni odbor zmožnim učiteljem podeli pra-
vice potovalnih učiteljev ter jim še to jesen odkaže
njih delokrog. V ta namen je društvo za zdaj pri-
poročalo g. Iv. Boštjančiča, učitelja na Blanci.

Društvu se je sicer še več učiteljev javilo, ka-
teri bi radi prevzeli ta posel, a ravnateljstvo jih za
zdaj (pravimo za zdaj) vendar ni moglo priporočati
in to iz tehtnega uzroka ne.

Zahvala. Društvu so lepo podporo poslati bla-
govolili slavni okrajni zastopi v večjem ali manjšem
znesku, vendar nobeden manj kot 10 gld. in sicer
razen že imenovanega okrajnega zastopa v Celji,
tudi Ptujski, Kozjanski, Vrnski in Slov. Graški; in
slavne posojilnice: že omenjena Celjska in za to Sev-
niška in Mariborska.

Podpisano ravnateljstvo vsem tem zavodom za
blagonaklonjeno podporo izreka najtoplejšo zahvalo
z najiskrenejšo željo, da bi vsak krajcar naložen v
povzdigo sadjereje obrodil tisočeri sad; v dosego tega
pa hoče društvo uporabiti vse svoje moči in vse-
stransko uporabljiva sredstva. Da je društvo pravo
pot nastopilo, pritrjujejo mnoga mu došla prizna-
valna pisma.

„Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko
društvo za Spodnji Štajer“.

V Št. Jurji ob juž. žel. 26. avg. 1883.

V. Jarc,
tajnik.

Dr. Ipavc,
ravnatelj.

Denašnji številki „Slov. Naroda“ pri-
ložen je „Kratek izpisek iz računskih sklepov in iz
opraviškega poročila banke „Slavije“ v Pragi za

14. upravno leto 1882.“, na katerega svoje č. čita-
telje posebno opozorujemo. (575)

Odbor „Sokola“ naznanja svojim čest.
društvenikom, da bode odhod k sveča-
nosti v Postojno v nedeljo popoldne ob
1. uri 28 minut. — „Sokoli“ se zbirajo
ob polu jedne uri v Čitalnici in točno
ob 1. uri odrine „Sokol“ z društveno
zastavo na južni kolodvor. Odhod iz Po-
stojne z osebnim vlakom bode ob 9. uri 19 minut
zvečer. — Legitimacijski listi za znižano vožnjo
dobivajo se pri blagajniku g. Gebi v Slonovih uli-
cah. — Slavnost v Postojni bo velikanska; namen
je tako blag in važen, da je z ozirom na to odbor
prepričan, da se bode tega krasnega izleta udeležilo
ne le obilo članov „Sokola“, ampak tudi mnogo
drugega občinstva iz Ljubljane. Tedaj na noge!

Odbor „Sokola“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
30. avg.	7. zjutraj	735.80 mm.	+16.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.85 mm.	+28.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	735.75 mm.	+21.2° C	brev.	jas.	dežja.

Srednja temperatura +21.8°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 30	„
Srebrna renta	79	„
Zlata renta	99	45
5% marcna renta	93	35
Akcije narodne banke	836	—
Kreditne akcije	293	10
London	119	85
Srebro	—	—
Napol	9	49
C. kr. cekini	6	65
Nemške marke	58	40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	50
4% avstr. zlata renta	99	45
Ogrska zlata renta 6%	119	50
„ „ 4%	87	80
„ „ 5%	86	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	35
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld. 171	—
Rudolfove srečke	10	70
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—

Mlad gospod

na deželi, 29 let star, s 550 gld. letne def. plače in 2000 gld.
premoženja, želi se zaročiti z lepo, mlado, pošteno, jed-
nako bogato gospodično. Resne ponudbe s fotografijo po-
sredno na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (574—1)

Poslano.

(4—26)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piće,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i
želodca bolesti grkljana i proti mēhurnim kataru,
kas i elastioch za (PASTILLEN)
probavilo
nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Prostovoljna dražba
mnogovrstnega hišnega orodja
bode v ponedeljek 3. septembra t. l. v Florijan-
skih ulicah št. 6 v 1. nadstropji (571)
od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—6. ure popoldne.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno
marčno pivo

v zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz (83—30)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Vrelec kronprincesinje Štefanije

Krondorfske slatine.

Od zdravniških kapacitet za svojo izredno zdra-
vilno moč pri boleznih v želodcu, na plućah in v grlu
priznan kot najboljša slatina na kontinentu.

V velicih Bordeaux-steklenicah po 24 kr.

prodaje samo

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“, na Dunajskej cesti,
v Ljubljani. (277—6)

Tuji:

30. avgusta.

Pri Slonu: Fery z Dunaja. — Wanzek iz Gorice.

Pri Maltet: Damen z Dunaja. — Albanier iz Grada. — Greiff iz Trsta. —
Vitez Roth iz Kamnika.

Pri zdatno znižanih cenah

velika razprodaja

bogato založenega, v konkurzno maso gospoda

Iv. P. Schreyer, Spitalske ulice,

spadajočega

**galanterijskega, Norimberskega
in drobnega blaga**

na debelo in drobno. — Posebno so priporočila vredna krasna, v velikej
izberi nabavajoča se (405—12)

pisalna, pušilna in popotna orodja, albumi in fino blago iz usnja,
otročje igrače, namizno in jedilno orodje, kuhinjske posode, kinč,
parfumerije, lesorezni izdelki, podobe svetnikov, pobožni darovi itd.

Izvanjska naročila izvrše se točno in v zadovoljnost po poštnem povzetju.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljeva se slavnemu občinstvu za do sedaj mi izkazano zaupanje kot
delovodja pri gospej Ant. Jakšetoj udovi, naznanjam ob jednem, da sem z da-
našnjim dnevom izstopil ter bodem svoj krojaški posel nadaljeval pod
svojo firmo.

Zagotavlja solidno delo in nizko ceno ter točno postrežbo, prošim, da me
slavno občinstvo počasti z obilnimi naročili.

Spoštovanjem

RADOSLAV MILAVEC,
krojač,

(554—3)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 14, v B. Kogelnovej hiši.

Najbolje ter najceneje naročajo se

priznana dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske
tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično.

(508—20)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.